

Arrest

nr. 97 830 van 25 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DECROOCH loco advocaat S. MICHOLT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Dohuk (Noord-Irak).

U diende op 7 november 2006 in België een eerste asielaanvraag in. Op 27 november 2006 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 29 november 2006 diende u tegen deze beslissing een dringend beroep in bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) en werd u gehoord op 2 februari 2007. Op 21 maart 2007 werd een bevestigende beslissing van weigering van verblijf

genomen omdat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond werd bevonden. Uw beroep bij de Raad van State werd op 11 januari 2011 verworpen.

Op 19 juni 2007 diende u een tweede asielaanvraag in, deze werd afgesloten met een beslissing van weigering tot in overwegingname (bijlage 13quater).

Op 21 december 2011 diende u een derde asielaanvraag in. In uw huidige asielaanvraag baseert u zich op dezelfde feiten als bij uw eerste en tweede asielaanvraag. Toen verklaarde u dat u zou hebben gewerkt als automechanicien in de industriezone van Dohuk. Op 21 oktober 2006 zou er een taxi zijn binnengereden in de garage waar u werkte, de man die met zijn gezin in de taxi zat zou u hebben gevraagd zijn wagen, die op 15 minuten afstand van Dohuk in panne stond, te herstellen. U zou de wagen niet ter plaatse hebben kunnen herstellen en diende deze naar uw garage te rijden met uw identificatienummer. Later die dag zou de taxichauffeur u hebben gemeld dat de man en zijn gezin waren gearresteerd. U werd bang en besloot naar huis te gaan. Een half uur later zou uw helper u hebben opgebeld met de mededeling dat de politie in uw garage was langsgelopen. De politie zou de auto, een Opel, hebben onderzocht en tot de constatacie zijn gekomen dat het een bomauto betrof. U besloot meteen onder te duiken. Toen u was ondergedoken, zou de politie uw vader hebben gearresteerd om druk op u uit te oefenen zodat u zich zou aanmelden. Later zou u hebben vernomen dat uw vader terug werd vrijgelaten. U besloot op 25 oktober 2006 Irak te verlaten.

Ter staving van huidige asielaanvraag legt u een medisch attest voor en uw documenten inzake het aanvragen van een arbeidskaart en een machtiging tot verblijf in België.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u, naar aanleiding van uw derde asielaanvraag, niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U baseerde zich vooreerst op dezelfde feiten als die van uw eerste asielaanvraag (CGVS, pg.2). Uw eerste asielaanvraag werd evenwel afgewezen wegens 'kennelijk ongegrond'.

De nieuwe elementen die u in uw huidige aanvraag aanhaalt, kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen.

Zo legt u, vijf jaar na het indienen van uw tweede asielaanvraag, geen enkel nieuw element voor betreffende de gebeurtenissen die zich afspeelden in 2006 (CGVS, pg.2). Meer nog, u zou zelfs niet weten of er zich in dit verband nog iets heeft voorgedaan in de laatste vijf jaar (CGVS, pg.2). Dit gegeven is zeer opmerkelijk voor iemand die beweerde te worden gevisieerd door de autoriteiten en door de terroristen. Er dient dan ook geen betoog dat er actueel, op basis van dezelfde elementen, geen andersluidende beslissing kan worden genomen.

U stelt daarnaast dat de situatie in Irak nog steeds overal onveilig is en Irak een zeer gevaarlijk land is (CGVS, pg. 3). U staft uw bewering met een medisch attest waaruit dient te blijken dat er zich een klein stukje metaal onderhuids in hoofd en been bevindt. U gevraagd waar u deze verwondingen heeft opgelopen, stelt u dat dit gebeurde toen u heel klein was tijdens een bombardement op uw dorp uitgevoerd door het regime van Saddam (CGVS, pg.3). Echter, de situatie in Koerdistan ten tijde van het vorige regime van Saddam Hussein kan in niets worden vergeleken met de huidige situatie in Koerdistan en meer specifiek in Dohuk. U beaamt dit vervolgens door te stellen dat u weet dat het in Dohuk goed en veilig is (CGVS, pg.3), wat meteen uw bewering over de situatie overal in Irak teniet doet.

De hoedanigheid van vluchteling kan u aldus niet worden toegekend.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt overigens dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie bij het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Tot slot, wat uw documenten in verband met uw regularisatie en arbeidskaart betreft, dient te worden vermeld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling ervan te richten tot de geëigende procedure.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker blijft erbij dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van zijn problemen aldaar. Er kan van verzoeker niet geëist worden *“dat als nieuwe elementen enkel geschreven documenten aanvaard worden”*. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werpt slechts op dat verzoeker geen enkel element heeft aangebracht waarom hij niet zou geloofd worden door de Iraakse overheid. Dit is in strijd met de huidige situatie in Irak en met het principe van de bewijslast van de asielaanvragen, aangezien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet kan denken in de plaats van de Iraakse overheid.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming, alsook de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing, Irak, De actuele veiligheidssituatie in Noord-Irak d.d. 28 oktober 2011) blijkt dat de sociale onrust in Noord-Irak in het voorjaar van 2011 ernstiger werd en er nog steeds ernstige mensenrechtenschendingen worden gerapporteerd. Uit deze informatie blijkt duidelijk dat in Noord-Irak een tijdbom tikt.

2.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft de asielaanvraag van verzoekers op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) verzoeker zich op dezelfde feiten baseert van zijn eerste asielaanvraag die werd afgewezen wegens kennelijk ongegrond; (ii) verzoeker geen enkel nieuw element voorlegt betreffende de gebeurtenissen die zich afspeelden in 2006 en zelfs niet zou weten of er zich in dit verband nog iets heeft voorgedaan in de laatste vijf jaar; (iii) de verwondingen die verzoeker heeft opgelopen en blijken uit het door hem neergelegde medisch attest dateren van een bombardement ten tijde van het regime van Saddam, dat niet kan vergeleken worden met de huidige situatie in Koerdistan en meer specifiek in Dohuk en verzoeker bovendien zelf stelt dat het in Dohuk goed en veilig is; (iv) er op dit ogenblik in Noord-Irak geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat; (v) de door verzoeker neergelegde documenten in verband met zijn regularisatie en arbeidskaart geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers eerste asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kennelijk ongegrond werd bevonden op 21 maart 2007. Verzoekers beroep tegen deze weigeringsbeslissing werd op 11 januari 2011 door de Raad van State verworpen.

2.4. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd op 31 maart 2007 reeds geoordeeld dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk kon maken, aangezien (i) verzoeker op geen enkel ogenblik heeft getracht om zijn autoriteiten van zijn onschuld te overtuigen noch een element aanbrengt dat erop zou wijzen dat hij niet zou worden geloofd door de autoriteiten, (ii) verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet kan aangeven wat de actuele situatie is of hoe deze geëvolueerd zou zijn na zijn vertrek, hetgeen wijst op een manifest gebrek aan interesse en dan ook afbreuk doet aan verzoekers vrees voor vervolging, (iii) er uit de analyse van de situatie in Irak blijkt dat er in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

De Raad van State stelde: *“dat de Commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing beperkt heeft tot een beoordeling van de persoonlijke gedragingen van verzoeker en aldus besloten dat deze laatste geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aannemelijk maakt; dat de Commissaris-generaal, onder meer, heeft vastgesteld dat verzoeker geen*

enkele poging heeft ondernomen om de Iraakse autoriteiten van zijn onschuld te overtuigen, noch heeft verzoeker elementen aangebracht waarom zijn verhaal bij voorbaat niet geloofd zou worden, dat deze vaststellingen door verzoeker niet worden ontkend noch weerlegd zodat de Commissaris-generaal in alle redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen; dat met een loutere herhaling van zijn eigen standpunten/of het hernemen van een aantal elementen uit zijn vluchtrelaas, verzoeker de bevindingen van de Commissaris-generaal niet weerlegt; dat hij er niet in slaagt aan te tonen dat de Commissaris-generaal met de bestreden beslissing de grenzen van zijn ruime appreciatiebevoegdheid heeft overschredennoch dat hij de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegeven of kennelijk onredelijke wijze heeft genomen”.

De Raad stelt vast dat verzoeker, in het kader van zijn derde asielaanvraag, volhardt in de asielmotieven aangehaald bij zijn eerste asielaanvraag. In het kader van verzoekers derde asielaanvraag kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de eerdere appreciatie van zijn asielaanvraag alsnog kunnen ombuigen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker in het geheel geen nieuwe elementen aanbrengt betreffende de eigenlijke gebeurtenissen waarop zijn eerste asielaanvraag gesteund werd. Zo verklaart verzoeker: *“(...) Ik heb niets anders. Mijn probleem is nog altijd hetzelfde probleem. Ik ga niets anders verzinnen.”* Welke nieuwe elementen heeft u betreffende uw probleem? *“Ik heb geen nieuwe documenten en geen nieuwe elementen. (...)”* (eigen onderlijning) (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 2). Bovendien ontkende hij dat er zich nieuwe gebeurtenissen hebben voorgedaan de voorbije vijf jaar (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 2). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn asielaanvraag verwerpt omdat verzoeker geen enkel element heeft aangebracht waarom hij niet geloofd zou worden door de Iraakse overheid, is dan ook een bewering zonder feitelijke grondslag. Dat enkel geschreven documenten als nieuwe elementen voor de commissaris-generaal zouden zijn vereist, blijkt evenmin uit de bestreden beslissing.

In het kader van zijn derde asielaanvraag brengt verzoeker geen elementen aan die de eerdere vaststellingen omtrent zijn ongeloofwaardig asielrelaas kunnen wijzigen. Aan verzoekers asielrelaas kan geen geloof kan worden gehecht. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (“Subject Related Briefing (SRB) *“Irak” “De actuele veiligheidssituatie in Noord Irak.”*” van 28 oktober 2011) blijkt dat er voor burgers in Noord Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Noord Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Noord-Irak blijkt dat de Turkse en Iraanse offensieven er voornamelijk bestaan uit gerichte en kleinschalige verrassingsaanvallen op vermeende PKK- en PJAK-bases in bergachtig en erg dunbevolkt gebied. Hierbij vallen slechts uitzonderlijk burgerslachtoffers. Hoewel er aldus nog aanslagen worden gepleegd is dit geen situatie van “open combat”. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld aldaar is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker in onderhavig verzoekschrift louter naar enkele passages uit voormelde SRB en stelt tevens dat de sociale onrust in het voorjaar van

2011 ernstiger werd. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat er voor burgers in Noord-Irak actueel een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Bovendien verklaarde verzoeker zelf te weten dat de situatie in Dohuk goed en veilig is (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 3).

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiend februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF